

آیین نامه تاسیس و فعالیت آزمایشگاه‌های تحقیقاتی دانشگاه علم و صنعت ایران

مقدمه

یکی از زیر ساخت‌های اساسی پژوهش و فناوری در دانشگاه، آزمایشگاه‌های تحقیقاتی می‌باشند که ایجاد و توسعه آنها متناسب با شرایط روز و هماهنگی و سازگاری حرکت آنها در راستای رفع نیازهای کشور، نقشه جامع علمی کشور و برنامه راهبردی دانشگاه از مهم‌ترین مکانیزم‌های مدیریت دانشگاه است. این آیین‌نامه با هدف نظم بخشیدن به فضاهای آزمایشگاهی تحقیقاتی و عملکرد بهتر و توسعه گروه‌های تحقیقاتی آزمایشگاه محور در راستای اهداف پژوهش و فناوری دانشگاه تهیه گردیده است.

ماده ۱- کلیات و تعاریف

این آیین نامه به منظور ساماندهی وضع موجود فضاهای آزمایشگاهی و درخواست‌های تاسیس آزمایشگاه تحقیقاتی جدید تنظیم گردیده است و پس از ابلاغ کلیه تسهیلات و امتیازات مربوط به آزمایشگاه‌های تحقیقاتی به آزمایشگاه‌هایی تعلق خواهد گرفت که موفق به اخذ مجوز مطابق آیین‌نامه گردیده باشند.

انواع آزمایشگاه‌های تحقیقاتی: در دانشگاه سه نوع آزمایشگاه تعریف می‌گردد:

- ۱- آزمایشگاه تحقیقاتی پایه (نوع الف): آزمایشگاهی که هر عضو هیئت علمی با استفاده از اعتبارات پژوهشی در اختیار خود در زمینه تخصصی مرتبط اقدام به ایجاد آن نموده و یا می‌نماید.
 - ۲- آزمایشگاه تحقیقاتی گروهی (نوع ب): آزمایشگاهی که متشکل از تعدادی عضو هیئت علمی یا تعدادی از آزمایشگاه‌های تحقیقاتی پایه (نوع الف) مستقر در هر واحد دانشگاهی در راستای برنامه تحقیقاتی مشخص می‌باشد.
 - ۳- آزمایشگاه تحقیقاتی جامع (نوع ج): شامل آزمایشگاه‌های تحقیقاتی پایه و یا گروهی می‌گردد که دارای اعتبار مرجع، استاندارد یا معتمد باشند.
- ۱-۳- آزمایشگاه مرجع: آزمایشگاهی که نمونه‌هایی برای آزمون از آزمایشگاه‌های دیگر دریافت می‌کند که معمولاً به آزمون‌های بسیار تخصصی و پیچیده نیاز دارند و این آزمون در آزمایشگاه استاندارد و معتمد قابل انجام نمی‌باشد.
 - ۲-۳- آزمایشگاه استاندارد: آزمایشگاهی که در آن آزمایش‌ها در چهارچوب استانداردهای تعریف شده توسط یک مرجع معتبر انجام می‌شود.
 - ۳-۳- آزمایشگاه معتمد: آزمایشگاهی که انجام آزمایش‌های معینی را برای سازمانی مشخص بر اساس استانداردهایی که برای آن تعیین می‌کند، انجام می‌دهد.

تبصره ۱: آزمایشگاه‌های تحقیقاتی موجود نیز برای برخورداری از تسهیلات این آیین نامه باید نسبت به اخذ مجوز مطابق آیین‌نامه اقدام نمایند.

هسته آزمایشگاه: شامل افرادی از میان اعضای هیات علمی دانشگاه می‌باشد که برنامه‌ای برای تاسیس و یا توسعه یک آزمایشگاه تحقیقاتی دارند و کلیه مسئولیت‌های قانونی و حقوقی مرتبط با عملکرد آزمایشگاه در بیرون و داخل دانشگاه بر عهده ایشان می‌باشد.

مدیر آزمایشگاه: شخصی می‌باشد که از میان اعضای هسته آزمایشگاه به عنوان مدیر آزمایشگاه انتخاب می‌گردد.

واحد دانشگاهی: منظور کلیه دانشکده‌ها، پژوهشکده‌ها و مراکز تحقیقاتی رسمی دانشگاه می‌باشد که می‌توانند دارای آزمایشگاه‌های تحقیقاتی باشند.

